

ΓΗ-Α-Ν.Ε.Λ-Ο-6887
ΜΕ ΑΙ66δνθνη < ΠΙ67ΕΥω >

α. α1. Το ποίημα ως προς τη μορφή είναι μονόστιχο.
α2. Τρία στοιχεία που επιβεβαιώνουν ότι είναι
στη μορφή ποίησης είναι:

- 1) Ελαφύση ομοιοπαλαμψίας
- 2) ανισομετρικές ερωφές
- 3) ελευθερος βεχος.

α.3. Ο είνδος διαμοιοχείται από το περιεχομένο
του ποίηματος καθώς ~~σε~~ σε όλη την
επιλογή του αποτυπώνεται η ποιότητα των
έρωτα και η δυναμική του ευχρησμένου
συναισθηματος.

β. β1. Τα υφήια ετα οποία αναγράφεται το α' με γ'
πρόβωπα ~~ετα~~ ευτείνονται σε όλο το ποίημα.
Στοιχ 2 ηρωτας βεχος καθε γραφής κυριαρχεί
το γ' πρόβωπα, ενώ στον 2 τελευταίους το α'.
Η αναλλαγή αυτή αποδητοποιεί την απόλυτη αρμονία
μεταφι τον ευχρησμένου τον έρωτα και την
εκείλων της ποιητικής γ' αυτών

β2. Οι φράσεις που καταλήγουν με θαυμαστικό εισάφονται
με τον αιτιολογικό βυδέσφια γιατί. Η ποιητική μέτρα
τον τρόπο ευφράζει τις απόλυτες αρμονίες της Αρσής
που δίνονται τη ανθρωπίνες σχέσεις.

β3. Η βυξή των ανιθετικών εννοιών "καρούμεν θλίψη"
αποδητοποιεί με ευφραστική δύναμη τα ανιπροσφίτη
ευχρησμένα του αγάου της αγάης καθώς και το
μεγαλείο του να ευφρατύνει σπασμα και τη μελαγχολία.

